

ה"ט 54357/08/22 - האם נגד האב

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

ה"ט 54357-08-22 האם נ' האב

לפני כב' השופטת ענת אלפסי, סגנית הנשיא

המבקשת: האם

המשיב: האב

החלטה

עניינה של החלטה זו בעתירת המבקשת לקבלת צו הגנה כלפי המשיב, הגרוש ממנה מזה כשנתיים ואבי חמשת הילדים המשותפים. המבקשת טוענת כי האב מאיים על חייה, מסכן אותה ונוקט אלימות כלפי הילדים, בעוד המשיב מכחיש הדברים וטוען כי המבקשת מסיתה הילדים כנגדו.

רקע והליכים:

1. הצדדים הם הורים לחמישה ילדים קטינים (ילדה שגילה כעשר שנים וחצי, תאומים שגילם כשמונה שנים וחצי ותאומים שגילם כשבע שנים וחצי), אשר התגרשו לפני כשנתיים.
2. במסגרת ההליכים הנוספים המתנהלים בין הצדדים, הגיעו להסכמה חלקית ביום 19.7.22 בה נקבעו, בין השאר, זמני שהות מורחבים של הילדים אצל שני ההורים, לצד הפניית ההורים לתיאום והדרכה.
3. בבקשתה מיום 25.8.22 טענה האם כי האב מגיע לביתה ללא רשותה כדי להעביר אלי את הילדים הזמני שהות שלו חרף התנגדותה. עוד טענה כי ניסה לפגוע בה כאשר נסע עם הילדים על הכביש, עקף את מכוניתה ובלם את נסיעתו על מנת שתתנגש בו ותיפגע. זאת, בהלימה להתנהגותו הפוגענית כלפיה בהליך הטיפול. ביום 29.8.22 הגישה הודעה נוספת בה טענה כי הילדים חווים אלימות אצל האב ולכן יש להרחיק את האב מהילדים.
4. בדיון שהתקיים לפני ביום 1.9.22 טען האב כי האם מסיתה את הילדים כנגדו, האירוע הנטען על הכביש לא היה ולא נברא, קיים קשר טוב בינו לבין הילדים, אך נוכח המסרים שמקבלים מהאם טוענים לאלימות מצידו, כמניפולציה

בלבד.

דין והכרעה:

5. **החוק למניעת אלימות במשפחה, תשנ"א-1991**, כידוע, נועד להגן על אדם מפני בן משפחתו הנוקט כלפיו אלימות, הו באמצעות הרחקתו והו באמצעות חיובו בקבלת טיפול.

בסעיף 3 (3) נקבע כי ניתן לשקול צו הגנה כלפי אדם אשר "התעלל בבן משפחתו התעללות נפשית מתמשכת, או התנהג באופן שאינו מאפשר לבן משפחתו ניהול סביר ותקין של חייו";

בסעיף 2א אשר תוקן לאחרונה נקבע:

"ניתן צו הגנה, רשאי בית המשפט עם מתן הצו או במועד מאוחר יותר, להורות למחוייב על פי הצו, לתת התחייבות שיקבל טיפול מגורם שיקבע בית המשפט".

הוראה זו משקפת את חשיבותו הרבה של ההליך הטיפולי, ככלי מרכזי אשר יש בו כדי להפחית את גורמי החיכוך בין הצדדים וליתן בידם כלים להתנהלות מאוזנת יותר.

6. **בעניין שלפנינו**, על מנת לבחון טענות הצדדים נשמעו עדויותיהם, מהם עולה כי חרף העדר סכנה פיסית, התנהגות האב כלפי האם מצדיקה מתן צו הגנה כלפיו, חיובו בטיפול ונקיטת סנקציות אשר יציבו גבולות להתנהגותו, כפי שיפורט להלן.

7. **ביחס לטענה הראשונה בעניין ההגעה הבלתי רצויה לבית האם:** לטענתה ביום 8.6.22 כאשר אמורים היו הילדים להימצא עם האב, האב הודיע לה כי הילדים אינם מעוניינים להימצא עימו אלא לחזור אליה, היא הודיעה לו שאינה בבית, הוא דרש שהבת הגדולה (הנמצאת אצל האם) תקבל אותם, היא הסבירה לו שגם הבת אינה בבית, אך הוא עמד על דעתו, הביא את הילדים לביתה והמשיך להתקשר אליה ללא הרף תוך שהוא צועק עליה ומאיים עליה. לפיכך פנתה למשטרה וזו הורתה על הרחקתו למשך שבועיים. האב לא הכחיש טענות אלה, אלא טען כי הדבר הוא תוצאה של התנהגות האם, אשר מסיתה את הילדים כנגדו. טענה זו לא הוכחה, כפי שיפורט בהמשך.

עיון בחילופי המסרונים שצורפו לבקשה מעלה כי האם מודיעה לאב:

"זאת הפעם האחרונה שאתה מתקרב אלי לבית כשהילדים בחזקתך!!!"

והאב משיב בהתרסה: "אתקרב לאן שבא לי כל עוד לא נכנסתי לפחון שלך יפח אשפה"

"נשבע לך שהפעם אכנס בך עם כל כלי משפטי שיש ברשותי".

לא ברור מה גורם לאב לשלוח הודעות משתלחות מסוג זה, אך ברור כי אין כל מקום לכך שהאב יכנה את אם ילדיו "פח אשפה" ואת הבית בו מתגוררת "פחון". גם האמירה הנוספת "הפעם אכנס בך" יש בה מן האיום, חרף הסיפא לפיה הדבר ייעשה בכלים משפטיים.

לאחר דברים אלה הופנו הצדדים לקבלת טיפול והדרכה, האם לא הגישה בקשה נוספת, זמני השהות חודשו ומכאן כי תחושת הסכנה בגין האירוע הנטען חלפה.

8. **ביחס לטענה השניה בעניין האירוע הנטען על הכביש:** מדובר ביום 20.7.22, בו הגיעו ארבעת התאומים עם האב למפגש סיום שנה בחוג הכדורגל, אליו הגיעה גם האם, כפי שנקבע מראש. בתום המפגש אמורים היו ארבעת התאומים להצטרף אל האב, אך אחד מהם אמר כי מעוניין ללכת לאם. האב אמר לאם את הדברים, אך האם פנתה למכוניתה. האב הכניס את הילד למכונית בה המתינו שלושת אחיו ונסע עימם אל ביתו. האם אף היא נסעה לביתה. לשאלת בית המשפט לגבי מיקום המכוניות על הכביש, השיבה כי האב ניסה לערוף אותה מימין ונעצר כאשר מכוניתה חוסמת את מכוניתה. האב הכחיש את הדברים. עיון בחילופי המסרונים שצירפה האם לבקשתה, מעלה כי שלחה לאב הודעה בעניין זה, האב לא הכחיש את הדברים והסתפק בהודעה הלאקונית "בהצלחה נשמה", דבר שאינו עולה בקנה אחד עם הכחשתו הגורפת בדיון.

עם זאת, גם גרסת האם נכונה, קשה לראות כיצד פעולה זו מסכנת את האם, שהלוא אם נסע האב מימינה ופנה שמאלה כדי לעקוף אותה, הואיל ויושב בכסא הנהג הנמצא בחלקה השמאלי של המכונית, היה בכך כדי לסכן קודם כל אותו עצמו. פעולה מעין זו אינה הגיונית, שכן אין סבירות בכך שהאב יסכן את עצמו לצורך פגיעה באם.

9. **באשר לטענתה השלישית בעניין האלימות כלפי הילדים:** האזנה להקלטה שנשמעה בדיון, מעלה כי הילדה פותחת את השיחה בכך שאומרת לאם כי מבקשת לחזור לביתה, האם מסבירה לה כי אלה הימים בהם נמצאת אצל אבא, אך הילדה חוזרת על בקשתה. כאשר שואלת אותה האם מה הסיבה לבקשתה, אומרת הילדה שהאב מרביץ לה. במענה מסבירה לה האם בסבלנות כי בימים אלה נמצאת אצל האב ובעוד יומיים תגיע אליה. השיחה מסתיימת בטון רגוע.

מטון השיחה עם האם ניכר בה שהיא מכירה את הסיטואציה, יודעת כי הילדה לעיתים מנסה להעלות טענות אלה ואחרות על מנת "לבדוק גבולות", אך כאשר האם עונה לה באופן רגוע ומאוזן, הילדה נרגעת. מכאן כי אין לחשוש שהילדה בסכנה פיזית.

10. **באשר לטענת האם בעניין התנהגותו הפוגענית של האב כלפיה**, למרבה הצער יש בסיס לטענות, כפי שיפורט להלן. במסגרת ביצוע ההסכם אליו הגיעו הצדדים, הופנו לטיפול. הודעת המטפלת ההורית עולה כי במפגש הראשון שהתקיים ביום 4.8.22, אמר האב על האם "גם אם היא תידרס... אני אעבור מעליה ולא אעשה כלום".

האם נפגעה עד מאוד, האב לא הבין את חומרת הדברים חרף העובדה שהמטפלת ההורית הסבירה לו כי מדובר באמורה פוגענית כלפי אם ילדיו והמפגש נפסק.

לאחר דברים אלה הודיע האב לעו"ס כי מתנצל על הדברים ואף הגיש הודעת התנצלות לבית המשפט. בהחלטה שניתנה בעניין נקבע כי נוכח ההתנצלות הצדדים ימשיכו בטיפול.

ואולם, עיון בחילופי המסרונים שצירפה האם לבקשתה, מעלה כי במענה להודעתה בעניין התנצלותו הבלתי כנה ובעניין התנהגותו על הכביש, הודיע האב: "התנצלתי כי זה לא היה נכון לדבר כך שוב... זה לא כי אכפת לי ממך, את זה את חייבת להבין".

לא ברור מדוע בחר האב להתבטא כלפי האם באופן כה משפיל במסגרת המפגש אצל המטפלת ההורית, ברור ראוי היה שיתנצל כפי שעשה בדיעבד, אך לא ברור מה גורם לו לשלוח לאחר מכן הודעה בה מעביר מסר של נסיגה מההתנצלות המגמד את המבקשת כאם ילדיו. ברור רק כי הדבר מצריך בירור בחדר הטיפול.

אמירות פוגעניות מכל סוג, הן תופעה מסוכנת שאותה יש להוקיע. לא רק בשל כך שעלולות להידרדר למעשים, אלא בשל עצם הפגיעה הרגשית הנגרמת לאדם כלפיו מופנות אמירות אלה. גם אם מדובר בדברים שנאמרו בשעת כעס או מתוך תסכול, אין כל מקום לאפשר פריקת רגשות באמצעות השפלת האחר.

הדברים מקבלים משנה תוקף כאשר מדובר בבני משפחה וביתר שאת כאשר מדובר בהורים. זאת, הואיל והתנהגותם משמשת תמונת מראה לילדים, הלומדים להשתמש בלשון קשה, ואף חשים לכודים בתוך קונפליקט נאמנויות בין הוריהם.

הורה הבוחר להשפיל את ההורה האחר כדי לחוש טוב יותר לגבי עצמו, זקוק לטיפול לצורך ויסות כעסיו וקבלת כלים לשיפור התקשורת. בנוסף, זקוק להצבת גבולות ברורה.

כאן המקום לציין במהלך הדיון שהתקיים לפני התברר כשביום 28.8.22 המטפלת ההורית פתחה קבוצת וואטס'אפ אליה צירפה את שני ההורים והציעה להם לחדש את המפגשים. האב השיב בחיוב בקבוצה, אך האם לא עשתה כן. לשאלת בית המשפט הודיעה כי שלחה לגב' קדוש הודעה פרטית לפיה מסכימה להמשיך בטיפול. ניתן להבין מדוע חשה שלא בנוח, אך לא ברור מדוע לא שלחה את ההודעה בקבוצה, כדי לאפשר התקדמות לגופם של דברים.

11. אשר לטענות האב לפיהן האם מסיתה את הילדים כנגדו, טענותיו שלו מוכיחות את ההיפך. העובדה שהאם לא

נענתה לדרישת הילד הצעיר לעבור אליה, אלא המשיכה בדרכה באופן שגרם לילד להצטרף לאב, אינה מלמדת על הסתה, אלא על העברת מסר לפיו עליו להימצא עם אביו. גם שיחת הטלפון עם הילדה שביקשה לחזור אליה, בה הבהירה לה האם כי בימים אלה עליה להימצא עם האב, מלמדת כי האם תומכת בקיום זמני השהות עם האב.

12. המסקנה העולה מן האמור לעיל היא כי אין מקום להרחיק את האב מהילדים, אך יש מקום להרחיקו מהאם, יש לחייב את שני הצדדים בהמשך הטיפול ויש להטיל סנקציות ממשיות על אמירות פוגעניות מכל סוג, על מנת לרסן את האב.

נוכח דברים אלה, מוחלט כדלקמן:

- א. שני ההורים מחויבים להמשיך בקבלת הטיפול, ההדרכה והתיאום ההורי אצל המטפלת ההורית, תוך התנהגות מכבדת ועניינית.
- ב. האב לא יתקרב לבית בו מתגוררת האם וישמור מרחק 500 מ' מביתה, למעט בזמנים בהם עליו לאסוף את הילדים או להשיבם אליה, וזאת עד למקום החניה בבניין בו מתגוררות האם ולא מעבר לכך.
- ג. זמני השהות של הילדים אצל ההורים ימשיכו להתקיים כפי שנקבעו בהסכם. כל הורה רשאי לשוחח עם הילדים כאשר נמצאים אצל ההורה השני, בסביבות השעה שבע בערב. במהלך השיחה יש להתעניין בילדים אך לא להפנות שאלות לגבי ההורים.
- ד. ככל שמתעורר ענין חריג הקשור בילדים, לרבות קושי בקיום זמני השהות על פי ההסכם, רשאי האב לפנות לאם בהודעת וואטס'אפ שתנוסח בלשון אדיבה, עניינית ונקיה. ככל שתסכים יביא אליה את הילדים וככל שתסרב לא יעשה כן. הוראה זו חלה גם על האם.
- ה. ככל שהאב יפנה לאם בלשון פוגענית, ישלם ₪ 1,000 בגין כל מילה מסוג זה, תוך 24 שעות. הוראה זו חלה גם על האם.
- ו. התקשורת בענייני הילדים תיעשה בין ההורים בלבד ולא באמצעות הילדים. כל זאת, בשעות סבירות (שבע בבוקר עד שבע בערב) אלא אם מדובר במקרה חירום.
- ז. באשר להוצאות, הואיל והטענות נתקבלו בחלקן ונדחו בחלקן, לא יושט חיוב.

החלטה זו ניתנת לפרסום תוך 48 שעות ממועד המצאתה לצדדים, ללא פרטים מזהים.

ניתנה היום, ו' אלול תשפ"ב, 02 ספטמבר 2022, בהעדר
הצדדים.

ענת אלפסי, שופטת